

Овако је то било

Недавно сам прочитала књигу „Овако је то било“, коју је написао Бранко Станојевић. Књига представља збирку прича, које су подједнако забавне, поучне, лепе и смешне. Једна од прича која је на мене оставила највећи утисак је „Декин лет“. Писац нам говори о томе како је његова идеја за причу била исмејана од стране једне уреднице, док се на крају није открила суштина. Наиме назив приче је био „Декин лет“. Сам назив приче је могао да говори да дечак има бујну машту. Некада до неспоразума може да доведе игра речи, као што се управо овде и десило. Наиме, овде је дошло до неспоразума, јер се мисли на име Дека, а не на тату од маме или тате. Писац ове приче је своју птицу, која је била његов кућни љубимац звао Дека. Уредница није имала стрпљења да саслуша причу до краја, када би све било јасно, већ је је одмах почела да исмева дечакову машту и на крају је она испала смешна. Ова прича ми се посебно свидела, јер извлачи поуку да не треба судити књизи по корицама и да не треба исхитрено доносити закључке.

Друга прича која ми се посебно свидела је прича „Дечаци из библиотеке“. Она говори о томе да ли дечаци треба да иду у библиотеку. На први поглед писац говори о томе како писац саветује да дечаци не треба да иду у библиотеку, већ да се играју лоптама, да се играју шуге, трче... Његова идеја је била да се нашали са читаоцима, тако што би дечаке поштедео читања, које неким дечацима није омиљено. Наравно да је шала кратко трајала, јер је читање основни извор свих знања и учења и зато је неопходно свим дечацима и девојчицама, без обзира на узраст. Из тог разлога су библиотеке права места за сву децу, а и за одрасле.

Ова књига ме је подстакла на маштање и посебно ми се свидела, јер описује и неке стварне догађаје и зато бих свакоме препоручила да је прочита.